

Vlechten

uitgave van Stichting Wilg en Mand



stichting



Wilg & Mand

WILG & MAND

Bestuur van Stichting Wilg & Mand:

Voorzitter	Ben Braster Ooijse Bandijk 36 c 6576 JE Ooij (tel./fax 024-6633062)
Secretaris	Wim van der Zande Ooijse Bandijk 36 c 6576 JE Ooij (tel./fax 024-6633062)
Penningmeester	Chris Wenneker Meikade 1, 6744 TA Ederveen (tel. 0318-571902) Giro 2695726
Leden	Marleen Postma, Wim van Wingerden
Bulletinredactie	Ben Braster, Wim van der Zande, Anna Frederiks, Françoise Takken, Annigje de Jonge. Bijdragen voor het bulletin bij voorkeur in Word op floppy aanleveren. In goed leesbaar handschrift of getypt kan natuur- lijk ook. Sturen naar: A.M. Frederiks, Bocht 7, 1601 JG Enkhuizen (tel. 0228-313815) De redactie behoudt zich het recht tot het verkorten van artikelen voor.
Cursusinformatie	Brand van Rijn, Horsterweg 137 3853 JA Ermelo (tel. 0341-552910)
Beheer bibliotheek	Wim van Wingerden, Kooilandsedijk 37 3291 LG Strijen (tel. 078-6742644)
Verzending boeken	Sander van Harten, Bocht 7 1601 JG Enkhuizen (tel. 0228-313815)

Twintigste jaargang, 2001-1

Uitgave Stichting Wilg & Mand. Verschijnt 4 maal per jaar.

Stichting Wilg & Mand ISSN: 1382-8894

VAN DE VOORZITTER

Het bestuur maakte al eerder melding van het belang dat zij hecht aan het bulletin. Zoals U ziet beperkt het zich daarbij niet alleen tot de inhoud, maar is dit eerste nummer van 2001 uitgevoerd in de nieuwe huisstijl. Bovendien heeft het bulletin een naam gekregen. Wij geven hiermee aan dat er naast het maken van manden uit wilgenteen ook ruimte is voor het gebruik van andere materialen en het vlechten van andere vormen onder de vlag van de stichting.

Hopelijk inspireert dit fraaie jasje tot het inzenden van kopij voor de volgende nummers. Stukjes zijn van harte welkom, net als mensen die in de één of andere vorm een bijdrage willen leveren aan het functioneren van Wilg en Mand.

Ben Braster

FINANCIËEL OVERZICHT 2000 STICHTING WILG EN MAND

ONTVANGSTEN

Donaties	18.762,38
Boeken	7.460,90
Rente	1.307,68
Donateursdag	2.100,00
Rente lening	250,00
Sponsors	13.060,00
Info	48,50
Diversen	106,90

43.096,36

UITGAVEN

Bulletin	9.828,73
Bestuurskosten	2.824,56
Wg Museum	85,99
Wg P.R.	467,05
Studiebijdrage	2.585,75
Donateursdag	3.717,75
Boeken e.d.	1.622,68
Huur	1.200,00
Batig saldo	20.763,85

43.096,36

VAN HET BESTUUR

Jaarverslag 2000

Het jaar 2000 is aan Wilg en Mand niet ongemerkt voorbij gegaan.

Op bestuurlijk terrein vonden er belangrijke veranderingen plaats. Georg Rijken moest om gezondheidsredenen zijn functies als voorzitter en waarnemend secretaris neerleggen.

Toegetreden tot het bestuur zijn: Wim van Wingerden als gewoon lid, Ben Braster als

voorzitter en Wim van der Zande als secretaris. Dit betekent dat de stichting voor het eerst sinds jaren weer een compleet functionerend dagelijks bestuur heeft. Aangezien er van een echte overdracht van taken nauwelijks sprake was, hebben de nieuwe bestuursleden veel tijd besteed aan het inwerken in hun nieuwe activiteiten. Daarnaast bleef slechts tijd over om lopende zaken af te handelen zoals de organisatie van de contactdag in Noordwolde.

Inmiddels is de inwerkperiode van het vernieuwde bestuur voorbij en zijn we bezig een beleid te formuleren waarbij de doelstellingen van de stichting weer centraal staan. Dat houdt in dat een aantal activiteiten die de laatste jaren onder de vlag van Wilg & Mand werden ontplooid, opnieuw tegen het licht worden gehouden en dat nieuwe activiteiten zijn gestart. Zo werd onder andere besloten de boekhoudkundige constructie van het Wilg & Mand Fonds, dat vorig jaar met een negatief saldo afsloot, op te heffen. Op deze wijze kan het bestuur het batig saldo uit de donaties weer direct inzetten voor de stichtingsdoelen.

Verder werden besprekingen voortgezet met het Nationaal Vlechtmuseum in Noordwolde om op een aantal punten de samenwerking te intensiveren. De ontwikkelingen verlopen positief.

Hierover zult U binnenkort meer vernemen.

Wim van der Zande, secretaris

MEDEDELINGEN

Donateurstag 2001:

De contactdag voor de donateurs van Wilg & Mand zal dit jaar gehouden worden op zaterdag 29 september. Als locatie is gekozen "De Tuinen van Appeltern", een modeltuinencomplex in het Land van Maas en Waal. Het thema is dit keer vlechten op bogen. Mensen die thuis zijn in deze techniek en hun vaardigheden zouden willen laten zien aan andere donateurs, kunnen contact opnemen met Hans Groenen. Hij coördineert het vlechtgedeelte van de donateursdagdag.

Adres: Hans Groenen, Aspert 5
6631 KS Horssen,
tel: 0487 - 541638

Kopij:

De sluitingsdatum voor het inleveren van kopij voor bulletin 2001-2 is **30 april 2001**.

Excursie naar Eksaarde:

Ca 30 belangstellenden hebben zich tot nu toe opgegeven voor de excursie naar het bedrijf van dhr. De Vos in België. Deze is gepland voor zaterdag 28 april. Deelname door het overmaken van f 15,- op postbankrekening 2354423, ten name van Wim van Wingerden, 3291 LG Strijen, onder vermelding van Eksaarde. Om extra bankkosten te voorkomen kunnen deelnemers uit België beter op de dag zelf betalen en hun deelname telefonisch aan mij doorgeven. Routebeschrijving en programma worden vervolgens toegestuurd. De reis naar Eksaarde gebeurt op eigen gelegenheid. Mensen die extra passagiers mee kunnen nemen of die met een ander willen meerijden, kunnen dit aan mij door bellen : 078-6742644

Wim van Wingerden

Internet:

Voor het opdoen van ideeën of het weerzien van manden zoals die tijdens diverse cursussen in Rhynauwen zijn gemaakt, is een bezoekje aan <http://www.basketmaker.net/> wel de moeite waard. Hierop staat hoofdzakelijk werk van Britse vlecht(st)ers op het gebied van manden en vrije vormen.

Open dagen:

31/3 en 1/4 Mandenmakersvereniging Brabant, inlichtingen bij J. Kelders 0497-592196.

DOCENTENDAG IJSSELSTEIN

Op de zolder van het oude gemeentehuis, het "mandendepot" van de Stichting Wilg & Mand, werd op Zaterdag 13 januari de derde docentendag gehouden. Docenten klinkt heel gewichtig, maar we konden geen ander woord vinden voor mensen die erg geïnteresseerd zijn in manden en vlechtwerk en hun kennis op dit gebied willen overdragen. Het thema van deze dag was het vlechten van randen. Eerder hebben we ons al eens verdiept in bodems en opgaand vlechtwerk, dus randen was een logisch vervolg. Zo'n vier vrijwilligers vlochten een verschillende rand, onder toeziende ogen van de overige 18 deelnemers. Er werd goed opgelet en veel gediscussieerd. Een rand blijkt niet het gemakkelijkste deel van de mand om over te brengen op beginnende vlecht(st)ers. De dag was eigenlijk veel te kort. Als over een gewone rand al zoveel valt te leren, kom kom je aan de wat ingewikkelder randen niet toe. Na een uitleg over een bijzondere vogel (sculpture), spraken we af om ons een volgende keer te verdiepen in hengsels en oren.

De cursuswerkgroep

EEN ITALIAANS VLECHTCENTRUM

Ik sla eens een blik op Italië in dit artikeltje. In de Newsletter van de Engelse Basketmakers Association beschrijft Maurice Bichard een bezoek in april j.l. aan een mandenmakerscentrum dicht bij Ravenna. Uit zijn beschrijving neem ik het volgende over. De plaats heet Villanova di Bagnacavallo en ligt omstreeks 20 km ten westen van Ravenna. Het Ethnografisch Centrum is, zoals dat op meerdere plaatsen in Europa het geval is geweest, voortgekomen uit het feit dat een regionale nijverheid, en daarmee de kennis van materialen en hun toepassing, verloren dreigde te gaan. In de moerassige streek (Romagnola) ten zuiden van de Po-delta groeiden grassen, biezen, zeggen, het riet *Arundo donax*, alsook wilgen en populieren. Van al die materialen werd een grote verscheidenheid van praktische voorwerpen gemaakt: matten, tassen, muilen, hoeden, touw, bezems, stoelen, kippenkooien, dakbedekkingen en manden.





In het centrum worden zowel oude als nieuwe producten tentoongesteld. De conservatrice Maria Rosa Bagnari gaf het echtpaar Bichard een voortreffelijke rondleiding; contacten met buitenlandse centra bleken zeer op prijs te worden gesteld! Ieder jaar tijdens het tweede weekend in september is er een festival, in 2001 het 17de Sagra Civil delle Erbe Palustri. Er worden cursussen gegeven en demonstraties. Een goede nieuwe jeugdherberg is in de nabije omgeving aanwezig. Voor wie geïnteresseerd is en misschien zijn vakantieplannen eens op Italië wil richten zijn verdere gegevens via ondergetekende te verkrijgen.

Mia Pot

(AARD)APPEL / TABAKSMAND

In het Amerongs Historisch Museum wordt o.a. de herinnering zichtbaar gehouden aan de teelt en verwerking van tabak die tot ca 1960 in Z.O. Utrecht heeft plaatsgevonden. Verder is er een oude timmermanswerkplaats en een authentieke woonkamer ingericht, naast allerlei wetenswaardigs over de historie van Amerongen en omstreken.

In de collectie van het museum bevinden zich enkele vrijwel identieke manden die in het verleden voor het vervoer en opslag van de tabak werden gebruikt en een rechthoekig mandje met los deksel (zie foto).

De ronde manden hebben een witte bodem van 5 stekken, onder de voet gevlochten met doorlegger en bijsteker en gemat tot een diameter van 27 cm, 21 witte staken voetdiameter 10 mm, bodemkim van 3 witte tenen met de voeten begonnen, gaat na 1 ronde over in kim tot ca 5 cm hoogte. Met een vrij smal matje van 2 of 3 ongeschilde tenen wordt de mand verder opgevlochten tot 40 cm hoogte. Vervolgens een kim van 3 witte tenen voor 2 achter 1 die na een ronde overgaat in een wit matje tot 50 cm hoogte. Geen bovenkim. Rand: achter 2 , voor 4, achter 1, en 7 x afgepend. Totale hoogte 53 cm en de diameter van de mand bovenin 40 cm h.o.h. Twee flinke witte oren.

Bij navraag door de museumbeheerder, de heer Pezarro, bij een aantal voormalige tabaksboeren bleek dat deze manden wel werden gebruikt voor tabak maar oorspronkelijk werden gemaakt als halfmuds aardappelmand . De manden werden tot ca 1950 gebruikt en





hadden geen speciale naam. Manden waarbij de stevigheid van duurdere witte teen werd gecombineerd met goedkopere ongeschilde teen werden vroeger veel gemaakt.

Ina Singeling stuurde me enkele afbeeldingen uit een boekje over de gemeente Zoelen van ronde appelmanden zoals die in het verleden daar werden gebruikt.

Op een foto van de fruitveiling in Elst uit 1919 staan ettelijke tientallen van dit soort manden. Deze appelmanden zijn zo te zien lager dan de eerder genoemde aardappel/tabaksmanden. Of ergens in Nederland nog zulke manden bestaan is mij niet bekend maar mocht onder de lezers iemand nog ergens zo'n mand weten of gegevens hebben over de maten dan hoor ik dat graag. Over het rechthoekige mandje meer in een volgend bulletin.

Wim van Wingerden

IN EN OM DE WERKPLAATS

WERKBANK EN WERKPLANK

Na de inkoop van teen en het inweken van het materiaal behandeld te hebben, nu iets over de plek waar men het verwerkt. De meeste mandenmakers stellen aan hun arbeidsplek niet al te hoge eisen. Er moet iets zijn om op te zitten en iets waar men de mand op kan plaatsen om eraan te kunnen vlechten. Beide "ietsen" kunnen een spartaans karakter hebben. Op foto's van werkplaatsen daterend uit de eerste helft van de vorige eeuw ziet men de vlechters vaak zitten zwoegen op niet meer dan een soort vlonder of brede plank. Net boven de vloer, met de benen gespreid voor zich uit. Op of tussen de benen lag dan de werkplank. Die kon in grootte variëren, maar was meestal aan één korte zijde wat hoger dan de andere, zodat de mand schuin van de vlechter af stond. Dan kon er gemakkelijker aan gewerkt worden.

Het voordeel van deze werkplekinrichting was natuurlijk dat het bijna niets kostte; een belangrijk aspect voor zowel de baas van een mandenfabriek als de vlechter die voor eigen

Foto 1: werkbank en werkplank



rekening werkte voor een opkoper of groothandelaar. Ook telde mee dat vroeger de hoogte van de plafonds vaak lager was dan nu. Men zat dus ook niet zo snel tegen dat plafond als men werkte met grote staken. Het wel gehoorde argument dat de teen bij een dergelijke lage zitplaats minder snel zou uitdrogen lijkt ver gezocht. Het was in de meeste werkplaatsen vochtig en het overgrote deel van het mandwerk werd gemaakt van ongeschilde teen waarbij dit probleem geen rol speelde. Momenteel werken er nauwelijks nog vlechters op die manier. De plafonds in de werkplaatsen zijn hoger, maar ook is het besef gegroeid dat een dergelijke werkhouding zeer ongezond is. Zo wordt de bloedcirculatie in de benen ernstig belemmerd, wat kan leiden tot spataderen en trombose en is de positie van het bekken zodanig dat dit gemakkelijk rugproblemen oplevert. Een werkgever die op boven beschreven manier mensen zou laten werken zou dan ook verzekerd zijn van problemen met de diverse arbodiensten.

De moderne mandenmaker zit meestal op een stoel of een werkbank met een normale zithoogte van tussen de 40 en 45 cm. Het gereedschap ligt dan om hem of haar heen op de bank of op een tafeltje ernaast. De mand staat dan op een hoge of lage werkplank afhankelijk van de mand die gemaakt wordt (zie foto 1).

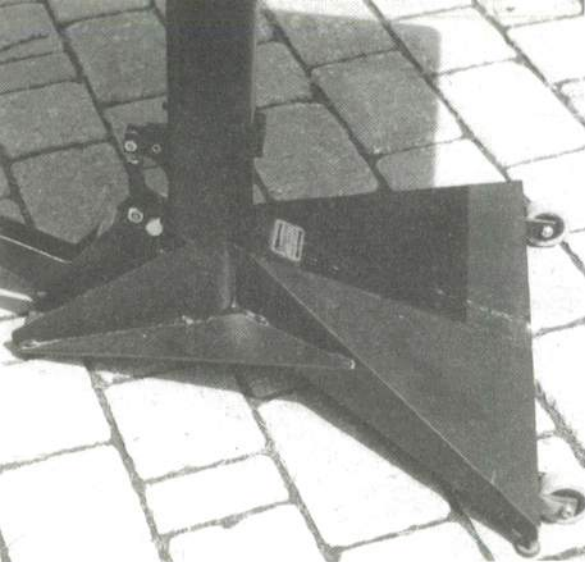
Foto 2: de werkplank

Bij zeer hoge manden legt men dan op de werkbank nog wel eens een klein kistje dat drie extra zithoogten mogelijk maakt.

Men kan natuurlijk ook kiezen voor een uitermate luxe werkplank waaraan bv. de werkhooft en schuiftraploos in te stellen zijn en die bovendien nog vrijdbaar is.

Bij het ontwerpen van de bank van foto 2 was aan veel details gedacht. Toch was de uitvoering ervan niet zo'n succes. Die was namelijk uitbesteed aan een werkplaats die duidelijk meer oog had voor het mooie dan voor het degelijke. In de praktijk bleek al snel dat de uitvoering simpelweg niet lomp genoeg was en b.v. het pedaal van de voet en de hydrauliek te storingsgevoelig waren (zie foto 3). Wel erg handig waren de twee kleine wieltjes waarvoor de bank moeiteloos





te verplaatsen was. Een pasklaar recept voor de inrichting van een werkplek is niet te geven. Daarvoor zijn de persoonlijke voorkeuren van de vlechters te verschillend en spelen financiële mogelijkheden een te belangrijke rol. Doorslaggevend zijn de gezondheidsaspecten als men dit vak tientallen jaren beroepsmatig wil uitoefenen zonder daarbij schade op te lopen.

Wim van der Zande

Foto 3: de voet van de werkplank

BOEKBESPREKING

Kurve med Hjørner. Steen H. Madsen, uitgeverij Klematis (www.klematis.dk) ISBN 87-7905-464-1, prijs + NLG 75,00.

Eind december kreeg ik een nieuw boek uit Denemarken, het tweede boek van Steen H. Madsen met de titel: Kurve med Hjørner (manden met hoeken). Dit boek is de opvolger van: Flet med Pi1 (vlechten met wilgenteen) dat ongeveer 5 jaar geleden verscheen en bij een aantal van u misschien bekend is. Er is veel gebeurd in die vijf jaar: veel internationale contacten en cursussen, veel lessen aan een enthousiast publiek.

Was Steen eerst een man die zich vooral richtte op manden uit oude (Viking)tijden en voor musea werkte aan manden uit die tijd, nu maakt hij manden van witte teen uit latere perioden. Deze teen kweekt en schilt hij overigens zelf. In Kopenhagen ontdekte hij op een rommelmarkt een schilijzer vermoedelijk uit Nederland afkomstig. Dit was de aanleiding om hiermee aan de gang te gaan. Over het schillen staat dan ook een hoofdstuk in het boek, een onderwerp waarover in Denemarken nog maar heel weinig geschreven is. Het boek is een uitgave van Klematis, uitgevoerd met harde kaft, bijna vierkant, ongeveer 25cm en telt 143 blz. Na het deel over schillen, een aantal hoofdstukken over de opbouw van hoekige manden. Dit deel (60 blz), is voorzien van veel duidelijk tekeningen, zodat iemand die het Deens niet machtig is er toch veel aan heeft. Hierna een deel waarin 25 manden besproken worden, allen voorzien van mooie kleurenfoto's, vaak ook van details. Een boek om met plezier in te kijken, maar ook om uit te werken! Kijken op de website van Steen is ook mogelijk: www.steen-madsen.dk.

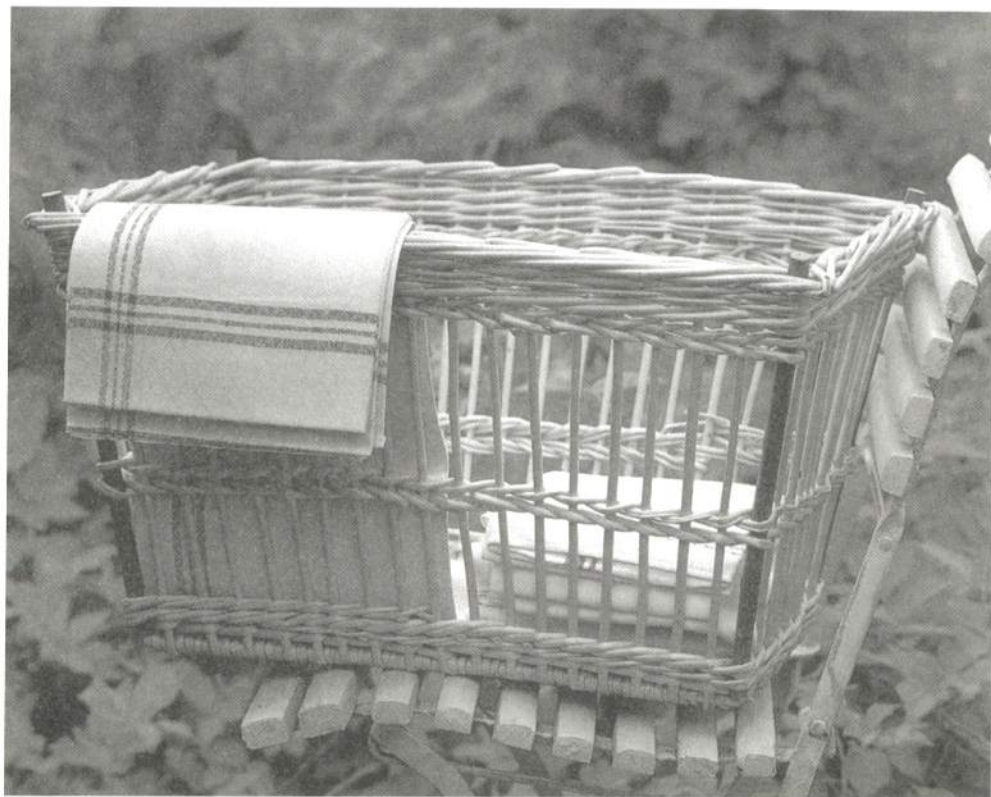
Ina Singeling-Bot

VERSTRENGELD

Slechts een verzameling takken, dat is alles
Wind, regen en hagel heeft het geleefd, heeft het voorbereid,
Voorbereid op een volgend leven, waar het zichzelf geeft,
dienstbaar maakt aan een hogere dimensie
Alleen de besten buigen gewillig
Je twijnt de twijgen totdat ze rustig zwijgen.
Met ongewapende hand schep je, een mand voor appels,
Een korf om te broeden.
Symbiose tussen mens en natuur,
Geen gekunsel, geen verspilling,
maar natuurlijke verstrengeling van eenvoud.

David Sluis

Wasmand uit het boek van Steen H. Madsen



BIEZENVLECHTER THEO CLAESSENS

Stokkem, centrum van muziek en vlechtnijverheid is het visitekaartje van dit stadje in Belgisch-Limburg aan de Maas. De korverij maakte Stokkem wijd en zijd bekend. In de gloriëtijd van deze huisnijverheid werd er bijna in elk gezin met wissen gewerkt. Het ambacht ging stilaan ter ziele en met vlechten kan men tegenwoordig nauwelijks of niet meer zijn brood verdienen.

Iemand die de vlechtcrisis heeft kunnen overleven tot aan zijn pensioen toe is Theo Claessens, geboren en getogen Stokkemenaar. Theo werd in Stokkem geboren op 1 augustus 1931 en trok na de lagere schooltijd op het einde van de oorlog naar de vak-school, de Teen- en Rietvlechtschool van het H. Hart, waar hij na drie jaar zijn diploma van vlechter behaalde met grote onderscheiding.

In het eerste jaar leerde hij de beginselen van het ambacht: een bodem maken en kleine manden en papiermandjes vlechten. In het tweede en derde jaar werden vierkante werkstukken gemaakt: stoelen (de rompen en het volvlechten), en luxewerken b.v. wasmanden (met lakschenen, zeegraskoord, pitriet). In die periode telde de korversschool al heel wat minder leerlingen dan in de gloriëtijd.

In 1948 vond Theo werk bij de firma Roex in Stokkem, die toen een 40-tal vlechters telde. Er waren wissen- en rietvlechters en voor het dagelijkse leven kon men er terecht in hun winkel van koloniale waren. Na ongeveer een jaar werd Theo grensarbeider. Hij ging vlechten bij Edmond Roex, de broer van Charles, in Berg aan overkant van de Maas in Nederlands-Limburg. Deze Edmond was naar Nederland getrokken omwille van de invoerrechten van materialen. Zijn bedrijf telde een vijftigtal werknemers en was gevestigd aan de rechterkant van de Maastraat in Berg. Hier werden vooral terrasstoelen gemaakt voor brouwerijen (o.a. Piedboeuf, Amstel, Heineken, Gulpener bier), maar ook wissenwerk. Iedereen had zijn specialiteit. Het uurloon bedroeg ongeveer 1 gulden, een prijs die ook betaald werd voor een ronde hoge wasmand. Dit uurloon was vergelijkbaar met dit van een mijnwerker. Er diende 9 uur per dag gewerkt te worden, ook op zaterdag. De prijs voor de overtochten met het veer over de Maas was ten laste van de firma Roex.

Regelmatig moest Theo voor een week naar Amsterdam, Haarlem of Nijmegen voor herstellingswerken aan geleverde terrasstoelen.

Naast veel vlechtwerk vond Theo ook zijn vrouw in Berg. Haar vader had er een winkel in koloniale waren en kwam regelmatig bestellingen opnemen van goederen die de korvers dan naar België uitvoerden. Bij een bezoek aan deze familie, bleef Theo er plakken en op 10 augustus 1955 trouwde hij met Mia Wenmeekers. Theo en zijn vrouw gingen na hun huwelijk op de Koningsberg in Berg wonen.

Zeër snel ging het achteruit in de korverij. Het rietwerk raakte uit de mode en kon niet meer concurreren. Al vlug schakelde Roex over op inox-stoelen en het eens zo bloeiende vlechtatelier draaide maar op een laag pitje. Theo bleef echter zijn vak trouw.

We zijn in 1954 en hij kon in opdracht van Roex het stoelplechten aanleren in beschutte werkplaatsen van Schinveld en Echt. Hier haalde hij goede resultaten met arbeiders die omwille van een ongeval hun normaal werk niet meer konden uitvoeren. De afgewerkte stoelen konden via Roex dan verkocht worden als terrasstoelen.

In september 1960 startte hij vervolgens als leraar in een instelling voor moeilijk opvoedbare kinderen van 14 tot 18 / 20 jaar te Brasschaat bij Antwerpen. De nieuwe baan van Theo was niet altijd gemakkelijk, men moest vaak veel geduld hebben en als opvoeder ook dikwijls de ouders vervangen. Toch blikt Theo tevreden terug op de resultaten die hij kon bereiken.

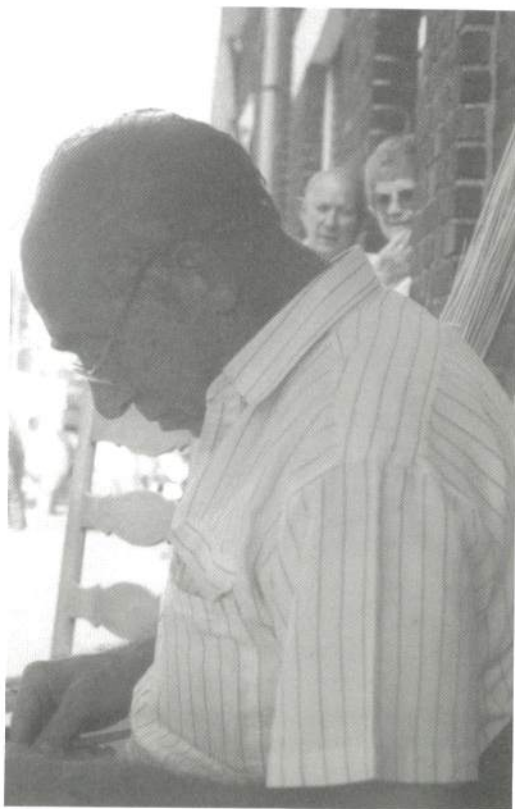
Zijn specialiteit werd het biezenplechten. Omdat er in de instelling vraag was naar biezen stoelzitten, waagde hij een poging en werd uiteindelijk een specialist. Ontelbare biezen zittingen heeft hij al vervaardigd: telkens met drie biezen die tot een koord worden gevlochten. Men staat er niet bij stil, maar het is echt monnikenwerk. Er zijn zeven werkuren nodig als men volgens de regels van de kunst één zit wil vlechtten.

En dat het hard werken is, bewijzen de zweetdruppels die we op Theo's voorhoofd konden zien.

De biezen komen uit Temse, waar ze worden ingevoerd vanuit Nederland en Portugal. De Hollandse of zoete biezen zijn zachter en geler, terwijl de zoute biezen uit Portugal harder zijn en groen-geel gevlamd.

In 1991, op 60-jarige leeftijd ging Theo met pensioen. Regelmatig is hij nog te gast in De Wissen in Stokkem om aan het geïnteresseerde publiek zijn vaardigheid te tonen en ook omdat zijn hart, zoals hij het zelf zegt, nog in Stokkem ligt. Wel vindt hij het jammer dat zijn werk geen opvolging kent. Misschien komt dit nog wel, want in De Wissen wordt deze zomer een cursus biezenplechten georganiseerd.

Biezenplechter Theo Claessens



*Gerard Mostert
en
Jean-Pierre Segers*



Deze broedkorven staan klaar om voor het nieuwe broedseizoen opgesteld te worden. Dit type wordt in de eendenkooien van het Noord-Hollands landschap al lange tijd gebruikt. Wat vorm, materiaal, vlechtwijze en opstelling betreft bestaan er regionaal verschillen. Dit model wordt vrij laag opgesteld, is van wilgenteen en heeft een "opstap". Er zijn plaatsen waar men tegen deze opstap is; eierrovers (ratten, eksters) zouden makkelijker hun slag kunnen slaan. In Friesland zie je wel broedkorven van stro die een heel ander model hebben en hoog in bomen opgesteld worden. Lezers die informatie over andere modellen hebben vragen wij om reacties, (liefst met beeldmateriaal).

Anna Frederiks

INFORMATIE CURSUSSEN

Dat. 20001	Cursus	Locatie	Informatie
16 en 17 mrt.	Mandenvlechten, Jan de Vos	Zuid-Schermer	072 - 5038123
17 mrt.	Manden vlechten, Piet H. Spieringhs	Schoonrewoerd	0345 - 612829
30 en 31 mrt.	Manden vlechten, Georg Rijken	Oosterblokker	0229 - 263568
7 april	Mandenvlechten, Piet H. Spieringhs	Schoonrewoerd	0345 - 612829
7 april	Ezelmanden, Jan de Vos	Zuid-Schermer	072 - 5038123
17 april	Manden vlechten, Piet H. Spieringhs	Schoonrewoerd	0345 - 612829
20 en 21 april	Mandenvlechten, Jan de Vos	Zuid-Schermer	072 - 5038123
11 en 12 mei	Manden vlechten, Georg Rijken	Oosterblokker	0229 - 263568
12 mei	Tunen, Jan de Vos en José Schilder	Zuid-Schermer	072 - 5038123
18 en 19 mei	Mandenvlechten gevord. Jan de Vos	Zuid-Schermer	072 - 5038123
29 juni t/m 1 juli	Boerderijmanden met gekliefde bodemlatten, gevord. Anne Hermans	Hoegaarden België	0032-16765055
2 t/m 7 juli	Vlechtweek Eynderhoof, Jac Sleutels	Nederweert-Eind	0475 - 492569
5 t/m 8 juli	Mandenvlechten, Piet H. Spieringhs	Arnhem	030 - 2201311
16 t/m 20 juli	Mandenvlechten, Piet H. Spieringhs	Schoonrewoerd	0345 - 612829
13 t/m 17 aug.	Mandenvlechten, Arie van 't Hoog	Doetinchem	0575 - 467481
20 t/m 24 aug.	Biezen vlechten, Theo Claessens	Stokkem/België	089 - 752171
27 t/m 31 aug.	Mandenvlechten, Arie van 't Hoog	Doetinchem	0575 - 467481
10 t/m 14 sept.	Mandenvlechten, Jan de Vos	Viller Frankrijk	072 - 5038123
24 sept, 1, 8, 15 en 22 okt.	Mandenvlechten, Arie van 't Hoog	Heerde	0578 - 693214

DIVERSE UITGAVEN VAN DE STICHTING WILG & MAND

Ondergenoemde uitgaven kunt u bestellen o.v.v. de code:

RM	f 10,00	+ porto f 2,50	JS	f 10,00	+ porto f 3,50
OM	f 25,00	+ porto f 5,00	MP	f 17,50	+ porto f 4,50
GT	f 7,50	+ porto f 2,50	IB 1	f 50,00	(incl. porto)
MW	f 55,00	+ porto f 7,00	IB 2	f 50,00	(incl. porto)

U maakt het bedrag over op **giro 821761** t.n.v. Boeken Stichting Wilg & Mand, Bocht 7, 1601 JG Enkhuizen. Vergeet bij gebruik van girotel niet uw naam te vermelden!
Na ontvangst van de betaling worden de boeken verzonden.

Code RM	Het vlechten van ronde manden door A.. Westendorp, Ir. W.D.J. Tuinzing en A.D. van 't Hoog. 40 blz. met foto-instructie.
Code OM	Het vlechten van ovale manden door A. Westendorp, Ir. W.D.J. Tuinzing en A.D. van 't Hoog. 192 blz. met foto-instructie en veel prachtige illustraties. Vaktermenlijst in 4 talen.
Code GT	Geriefte en andere bindmaterialen door Ir. W.D.J. Tuinzing. 40 blz. en foto's.
Code JS	'Willige werken' van Jacq. van Someren. Kunstwerken met wilg. 31 blz. met kleurenfoto's.
Code MP	'Een mandeken van fine teenen...' van Mia Pot-van Regteren Altena. Een speurtocht naar plaatsen van herkomst van het fijn scheenwerk in West-Europa. 24 blz. met kleurenfoto's
Code IB	Voor cursusleiders: 3 instructiebladen. Per tien sets van 3 bladen. IB 1 = beginnersmandjes; IB 2 = haanderikken en kanis.
Code MW	Mandenmaken met wilgentenen. Het nieuwe boek uit het Frans vertaald. 396 blz. met zeer veel tekeningen en foto's van de Franse techniek.

Bovendien te verkrijgen:

Code TM	Ansicht 'De tenen mand kan er tegen', kleur. f10,- per 10 stuks (incl. porto).
Code GB	Ansicht van het grafbord van het Utrechts mandenmakersgilde uit 1639. f 10,- per 10 stuks + f2,50 porto.
Code: labels	Labels met 'Nederlands Vlechtwerk'. De labels zijn te bestellen door manden makers die bij de stichting bekend zijn. f20,- per 100 stuks (incl. porto).

De ansichtkaarten en labels zijn te bestellen per **giro 2695726** t.n.v. Stichting Wilg & Mand, Meikade 1, 6744 TA Ederveen.

Voor Belgische lezers zijn de 3 boeken (RM, OM, en GT) te koop bij Fa F. de Vos- Salix, Eksaardedorp 19, B 9160 Eksaarde, tel. 3468040.

Hoofddoelstellingen Stichting Wilg & Mand

- het stimuleren van de belangstelling voor de mandenmakerij en de daarbij behorende wilgen cultuur.
- het bevorderen van het behoud, de uitbreiding en de overdracht van de kennis van de vlechtechnieken en van de wilgenteelt.

Donateur van de Stichting Wilg & Mand

U kunt de stichting steunen door donateur te worden.

U maakt f 30,- over op postgiro 2695726 t.n.v. penningmeester Stichting Wilg & Mand, 6744 TA Ederveen.

U ontvangt dan 4 x per jaar ons bulletin.

Het lenen van de boeken uit de bibliotheek van de stichting

De mogelijkheid bestaat om boeken uit onze bibliotheek te lenen. Hieraan zijn voorwaarden verbonden.

U kunt zich hiervoor in verbinding stellen met Wim van Wingerden, zie voorin: beheer bibliotheek.

Mandencollecties zijn te vinden in:

Stadsmuseum IJsselstein, Walkade 2-4, tel. 030-6886800.

Open: woensdag t/m zondag van 13.00-17.00 uur

Bezoekerscentrum De Wissen, Maaspark, B3650 Stokkem,
tel. 00-32-89752171.

Open: 1 april tot 30 september op zaterdag en zondag van 14.00-18.00 uur en op werkdagen van 9.30-12.00 uur en van 13.30-18.00 uur.

Nationaal Vlechtmuseum Noordwolde, Mandehof 7, 8391 BG Noordwolde. Het museum is op dit moment gesloten in verband met renovatie. April 2001 wordt het weer geopend.

